

Simona BURTEA

NOI ÎN LUME

Prin Scandinavia

Turneul scandinav al Teatrului Dramatic „Ion D. Sîrbu” din Petroșani, desfășurat în perioada 14 noiembrie–1 decembrie 2003, a fost ca un fel de prefață a manifestărilor din 2004, an închinat culturii suedeze din România. Spectacolele **Domnișoara Julia** de August Strindberg (regia Horațiu Ioan Apan) și **Nunta de argint a domnișoarei Julia** de Anthony Swerling (regia Zoltan Schapira) au fost găzduite de: Institutul Cultural Italian din Copenhaga, Sala de teatru a Asociației de Prietenie Suedezo-Română din Malmö și Teatrul-Studio din Stockholm.

La reprezentații, alături de diaspora română, au fost prezenți Yvonne Granath – actriță și regizoare, reprezentanta Festivalului de Teatru Scurt din Stockholm, Lucian Giurchescu – regizor la Teatrul Regal din Copenhaga, Andrei Vlad Moga – ambasadorul României în Suedia, Cristian Ghiță – atașat cultural și de presă al Ambasadei României la Stockholm, traducătorul Ion Miloș – „ambasadorul” culturii române în Suedia și al culturii suedeze în România, Maria Ilie – consul al ambasadei Române la Stockholm, Vasile Găbălan – președinte al Asociației de Prietenie Suedezo-Română din Malmö și Lars Hult – membru al Uniunii Artiștilor Plastici din Suedia.

Despre succesul spectacolelor, în care actorii: Nicoleta Bolcă (*D-ra Julia*), Nicolae Vicol (*Jean*) și Oana Liciu (*Kristin*) au strălucit pe scenă, atât personalitățile prezente, cât și articolele apărute în revistele de specialitate din Suedia și Cluj au avut numai cuvinte de laudă. La fața locului, unii dintre oamenii de cultură prezenți au declarat: „Deși am fost la curent cu repetițiile, premiera din vară, în momentul vizionării spectacolului, mi s-a părut șocantă, în cel mai bun sens al cuvântului. Diferența între cultura și tradiția românească și cea suedeză crește gradul de dificultate. [...] Textul lui Anthony Swerling este la fel de greu de descifrat ca și textele lui Strindberg. Ideea noii metode de lucru, de a include în echipă un medic ce a creat profilul psihologic al personajelor, este un exemplu pe care și noi ar trebui să îl urmăm. Regizorii ambelor spectacole au reușit să creeze o unitate absolută între cele două piese, care se petrec la o distanță de 25 de ani în timp. În **Domnișoara Julia**, regizorul Horațiu Ioan Apan a realizat un teatru viu, cu personaje credibile, creând o tensiune și o emoție transmise puternic publicului, acesta trăind momente cu maximă intensitate. Spațiul atemporal și simbolurile folosite au permis continuarea acțiunii în partea a doua, în spectacolul realizat de regizorul Zoltan Schapira. La aceasta se adaugă ideea dialogului dintre creator și personaj.” (Yvonne Granath); „Mi s-a părut un spectacol foarte interesant. Însăși ideea de a pune acest spectacol pe care au avut-o regizorii este binevenită. Fiecare generație trebuie să încerce ceva nou. Nu am nimic împotriva inovațiilor. Mă bucur să văd că niște regizori, care sunt mai la început, au avut curajul să se apuce de niște texte atât de grele. Și faptul că niște actori tineri au putut să joace aceste texte grele este un lucru foarte important, să vezi că într-un teatru fără pretenții se poate face un lucru de calitate.” (Lucian Giurchescu). „Vă mulțumesc pentru bucuria pe care mi-ați făcut-o. Țin să precizez că întotdeauna sunteți bineveniți, deoarece românii de aici sunt departe de casă, departe de România. Am văzut piesa lui Swirling pe muzica lui Gheorghe Zamfir, sincer vă spun că este

un vis..." (Vasile Găbălan); „Spectacolul mi-a plăcut, însă eu întotdeauna am văzut tristețea aceasta suedeză care rupe amintirile omului și îl uniformizează. Regizorul Horațiu Ioan Apan a prins foarte bine structura psihologică a sufletului suedez. Am fost foarte mulțumit de jocul actorilor, Nicoleta Bolcă (*Julia*) a jucat superb. Are un registru imens de a exprima trecerile de la isterie la liniște.” (Ion Miloș); „Despre Strindberg, ce să vă mai spun – noi îl învățăm la școală. Am asistat, în primul rând, la o lecție de profesionalism. A fost un recital de actorie și regie. Știu că Teatrul din Petroșani este un teatru mic, dar eu cred că după spectacolele care au inclus două capitale europene a devenit mare. Am avut bucuria unei seri calde, cu emoții simple și firești, pe care din păcate nu avem prilejul prea des să le trăim. Îi felicit pe toți cei din grupul cunoscut astă-seară și doresc să-i revăd anul viitor în România cu prilejul manifestărilor „Anului Cultural Suedez în România”. Le urez „Gölm inte din gradje!” – Să nu uiti să te bucuri.” (Lars Hult).

Nicolae VICOL și Oana LICIU.

